

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

si per illum, aut per concilium iustitiam obtineret, de immanissima vi & tumultuatione subditorum. Sed cum in concilio nihil magis ageretur, quam ut Eugenius pontifex à reuocatione sua discederet, concilioque iam sua & præcedentis concilij authoritate inchoato, vel ipse accederet, aut plena potestatis mitteret oratores, nemo magnæ iustitiae spem consequendæ inde fouebat. Eugenius iam causas prætendebat de Gracis aduenturis, & eorum ad Ecclesiā occidentalem adunatione, qui Alpes transire nollent, deq; proprio incommodo, quod Basileam ipse longo itinere petere non posset: ad Bononiæ autem omnibus esset facilis accessus: quodque inter minas Germanorum, qui in suis finib; intractabiles essent, nihil ad eorum reformationem posset intentari: Vocuit Iulianum, & omnes patres sub maximis pœnis Bononiæ: Illi viciſſim citabant pontificem: vt aut veniret, aut instructos mitteret oratores ad audiencem sacri concilij sub interminatione pœnarum maximarum: Et in XII. Sessione, jam de tercia monitione processum instituit, quod nisi infra LX. dies reuocaret suam cassationem Eugenius, esset suspensus ab omni administratione Papatus in temporalibus & spiritualibus: prout in literis desuper fulminatis, omnia que gesta sunt, eleganter recitantur. Quo tempore, quod in Metropoli diximus, Bremenses senatum suum in carcerem coniecerunt. Sed ille elapsus, peruenit in Oldenborg, exceptus per benignè à comite Theoderico.

C A P V T . X X I .

Sigismundus interim Imperator non cessauit apud pontificem instare, vt sacro concilio authoritatem impartiretur, reuocans translationem: peruicitque, vt Papa datis desuper litteris translationem cassaret, & Basileensi

fileensi redderet autoritatem. Quibus acceptis Imperator, Rheno desfluens, nemine sciente aut sentiente, ingreditur urbem: Publicatis literis, gaudium ingens exortatur. Cumq; paulo post vberiores in eam rem litera progenirent cum mandatis plenioribus, egressus obuiam cum omni magnificentia Imperator, literas in scripto suo ipse pertulit, omne concilium patrum obuiam effunditur, & in ecclesiam solennibus hymnis deducuntur, cantantibus organis & omni choro, Te Deum laudamus. Quo tempore, cum in ecclesia Traiectensi, mortuo Swedero, Rodolphus apostolicam confirmationem consequutus, episcopalia sua de more perageret, quidam tamen exules canonici electionem Basilea facientes, de alio confirmationem concilij pro suo impetrarunt electo, destituto per concilium Rodolpho, & annullata confirmatione Apostolica: Ita ecclesia iterum in pristinam perplexitatem recidiuit. Per eadem tempora Gerhardus dux Sleswicensis, frater Adolphi, cum coniugem accepisset de domo Badensi honestam dominam Annam, nuptijsq; peractis in eius patria, secum duxit in Holsatiam prægnantem: Et cum graui lapsu partum properaret, ad duos menses vel circa, legitimum pariendi tempus præueniens, peperit gemellos, puerum ac puellam. Infantes cunctabil imperfectum præferrent, coperunt male loqui maligni, quod non ex duce mulier concepisset: sed priusquam illi iung eretur, iam prægnans extitisset. Quæres perlata ad Adolphum fratrem, à suis surronibus male aucta infamia optimæ fœminæ, iussit ille fœminas adesse prudentes: quas ex omni terra & vicinis vrbibus fecit ille conuenire: quarum iudicio conspecti paruuli, Gerhardo patri ab omnibus adiudicantur: Physici quoque testati sunt, in illum diem ex hora prime coniunctionis in

in torum potuisse partum fieri septimo mense, aut etiam antè, accedente lapsu, qui parturientis tempora accelerauit. Ità omnium tum iudicio defensa est matrone pudicitia. Sed tamen quicquid à peritis diceretur, prævaluere lingua maledicæ: & apud Adolphum ducem Gerhardi fratrem tanta inualuit indignatio, vt bona fœmina malis cedere cogeretur, in patriā suam tristis reuersa. Sequutus abeuntē maritus ut reuocaret, ipso itinere deficiens, mortuus est in oppido Emerick ad ripam Rheni. Paruuli autem mox separantur: & puella quidem seruata est monasterio, in quo diu vixit longè extra patrīam: puer autem interiit, de cuius interitu ferunt inconsolabiliter poste à luxisse Adolphum: nec vñquam sūi corporis hæredem meruisse, qui inuiderit fraterno: quanuīs coniugem haberet egregiam fœminam, sororem comitis de Honsten & Mansfeldia.

CAPUT XXXI.

Bernhardus per hæc tempora dux inferioris Saxoniæ, germanus Erici præmortui, cùm in marchionem nonnihil causæ prætenderet, hostilibus de more denunciatis, satis cautè ac tacitè expediuit suorum quantam potuit manum, & in Prignissam ducens, ingentem indè in pecoribus prædam euexit, in quam solent multa induci prædata. Sed qui damna passi sunt, sequuti præcedentem, cùm illi æquis cum eo viribus & animis videarentur, manus contulerunt: & prostratis, captisq. multis, prædam reduxerunt, hoc in lucro habentes, quod iam ex militaribus captos aliquot tenerent: Dux ipse cum paucis expeditioribus vix elabitur: Sequitur tamen satis longo itinere non antè deseruere, quād in suam directionem iam securus reuertetur. Quo tempore sacrum Basileense concilium scripsit Bohemis eleganter, inuitans